

ชื่อวิทยานิพนธ์	: สงครามที่เป็นธรรมในทฤษฎีจริยศาสตร์ศาสนา
ผู้วิจัย	: นายสุรินทร์ ตุลย์วัฒนจิต
ปริญญา	: พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ปรัชญา)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	: พระมหากษณะ ตรุโณ, ผศ.ดร. ป.ธ.๓, พธ.บ., พธ.ม., Ph.D. (Philosophy) : ดร.แสง นิลนามะ น.ธ.เอก, ป.ธ.๗, พธ.บ., พธ.ม.(ปรัชญา), พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)
วันสำเร็จการศึกษา	: ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ ๑. เพื่อวิเคราะห์แนวคิดการทำสงครามที่เป็นธรรมในทฤษฎีจริยศาสตร์คริสเตียน ๒. เพื่อวิเคราะห์แนวคิดการทำสงครามที่เป็นธรรมในทฤษฎี พุทธจริยศาสตร์เถรวาท และ ๓. เพื่อสังเคราะห์แนวคิดการทำสงครามที่เป็นธรรม ในทฤษฎีจริยศาสตร์ศาสนา โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพจากเอกสาร ผลการวิจัยพบว่า ผลตามวัตถุประสงค์ประการที่ ๑ พบว่า จากการประมวลคำสั่ง สอนในพระคัมภีร์จะพบว่า บรรดาคำสั่ง สอนทั้งหลายมีทั้งแบบเคร่งครัด แนะนำ และเห็นต่างกันได้ สำหรับ “การฆ่า” นับเป็นจริยศาสตร์ระดับเคร่งครัดที่ห้ามเด็ดขาด แต่กระนั้น บางเหตุการณ์ของการฆ่า เช่น การฆ่าในสงครามที่เป็นธรรมเพื่อปกป้องผู้บริสุทธิ์ ก็ยังสามารถตีความในระดับเห็นต่างกันได้อีกด้วย การตัดสินความถูกต้องในเรื่องนี้จำเป็นต้องถือ ตาม **กฎศีลธรรมสัมบูรณ์ที่มีระดับชั้น** (Graded Absolutism) ซึ่งถือว่า ๑) ความดีความชั่วที่เป็นกฎศีลธรรมสัมบูรณ์ ๒) แต่ขณะเดียวกันโลกนี้ก็ เป็นโลกที่มีความชั่ว บางครั้งเราจำเป็นต้องมีการทำชั่วน้อยกว่าเพื่อไม่ให้เกิดความชั่วที่ยิ่งกว่า ๓) พระเจ้าทรงกำหนดให้ความดีมีหลายระดับ ดังนั้น เมื่อนำการทำสงครามที่เป็นธรรมมาอธิบาย ด้วยกฎศีลธรรมสัมบูรณ์ จะพบว่า การทำสงครามเป็นการรักษาความดีและความยุติธรรมของสังคมส่วนรวม ทำให้การทำสงครามเพื่อความดีที่สูงกว่า (Greater Good) เพื่อได้รับการยอมรับ เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเสียหายที่รุนแรงกว่านั้น เช่น การสูญเสียชีวิตของผู้บริสุทธิ์ หรือการเสียเอกราชให้ศัตรู เป็นต้น

ผลตามวัตถุประสงค์ประการที่ ๒ พบว่า พุทธศาสนาเถรวาท ไม่ได้สนับสนุนการทำสงคราม เนื่องจากศาสนากับรัฐแยกขาดจากกัน แต่กระนั้นก็ได้ปฏิเสธ หากพิจารณาตาม หลักพุทธจริยศาสตร์เถรวาท จะพบว่า การทำสงครามเป็นสิ่งที่ผิด เพราะก่อให้เกิดการฆ่า ซึ่งถือว่าผิดศีล ๕ ข้อ ๑ ปาณาติบาต , กุศลกรรมบถ ๑๐ ด้านกายกรรม ว่าด้วยเรื่องอย่าเบียดเบียนร่างกายของผู้อื่น และมรรคมรรค ๘ เรื่อง สัมมาสัมมัสนะ แต่อย่างไรก็ตาม ก็สามารถอธิบายได้ในอีกมุมมองหนึ่ง นั่นก็คือ ความชอบธรรมในการทำสงคราม โดยพิจารณาจากเจตนาและความจำเป็นตามหน้าที่ เจตนาต้องไม่เป็นอกุศล และต้องทำตามหน้าที่ ไม่ใช่ทำเพราะโกรธแค้นส่วนตัว มองในแง่หนึ่ง พุทธจริยศาสตร์ย้ำว่าห้ามคนที่ควรห้าม ยกย่องคนที่ควรยกย่อง ผู้ทำเช่นใด ย่อมได้รับผลเช่นนั้น

ผลตามวัตถุประสงค์ประการที่ ๓ พบว่า จากการสังเคราะห์ แนวคิดสงครามที่เป็นธรรมบนพื้นฐานจริยศาสตร์ศาสนา สรุปออกมาเป็น ๗ แนวคิด ซึ่งเป็นแนวคิดเดิม ๓ ข้อ และบูรณาการใหม่ ๔ ข้อ ได้แก่

- ๑) ไม่สามารถประกาศทำสงครามได้ แม้จะได้ชื่อว่า “ตนเอง” กำลังจะถูกคุกคาม จะทำได้ก็ต่อเมื่อมีการคุกคามเป็นรูปแบบที่ชัดเจนจริงๆ
- ๒) ในกรณีผู้บังคับบัญชาให้ทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ขัดต่อกฎการทำสงครามบนพื้นฐานจริยศาสตร์ศาสนา ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่เคารพในหลัก จริยศาสตร์มากกว่าคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- ๓) ต้อง มีเจตนาที่จะป้องกันอย่างบริสุทธิ์ใจ เพื่อหวังป้องกัน และขับไล่ศัตรู มิใช่เพื่อชัยชนะหรือยึดครอง
- ๔) หากต้องมีการฆ่าในสงคราม ต้องเป็น “การฆ่าตามหน้าที่ ” ห้ามฆ่าเพราะเจตนาส่วนตัว
- ๕) กระทำได้เพียงการป้องกัน และขับไล่ ไม่สามารถยึดครองสมบัติ อธิปไตย หรือประชาชนของอีกฝ่ายหนึ่งมาเป็นของตนได้
- ๖) การทำ สงครามเป็น หน้าที่ของทหาร ไม่ใช่ของประชาชนทั่วไป เนื่องจากประชาชนทั่วไปอาจทำเพราะความโกรธแค้น
- ๗) มีการประกาศระดับการทำสงครามรวมทั้งมาตรการที่กำลังจะกระทำเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

Dissertation Title : The Just War in Religious Ethical Perspectives
Researcher : Mr.Surin Dunnvatanachit
Degree : Doctor of Philosophy (Philosophy)
Dissertation Supervisory Committee
: Assist. Prof. Dr.Phramaha Grissana Buchagul
Pali III, B.A., M.A., Ph.D.(Philosophy)
: Dr.Sawaeng Nilnama Pali VII, B.A.(philosophy),
M.A.(philosophy), Ph.D.(Buddhist Studies)
Date of Graduation : March 31, 2015

Abstract

This research has 3 objectives, namely :-

1. To analyse The Concept of Just War in the context of Christian Ethics.
2. To analyse The Concept of Just War in the context of Theravad Buddhist Ethics

3. To synthesize The Concept of Just War based on Religion Ethics

For objective one, it is found that in the Bible all instructions can be strict, advisory, or contradictory. As for “killing”, it is deemed to be absolute forbidden ethically. However, in certain cases of killing, like the killing to defend innocent people, different interpretations are allowed. The judgment of right or wrong on this subject must follow the Graded Absolutism ethical principle which holds that

1. There is good or evil which is an absolute morality.
2. Since there is evil in this world, sometimes we have to do the lesser evil to avoid greater sin.
3. God allows many levels of goodness, therefore when using The Concept of Just War to explain absolute morality, it is found that to conduct Just War is to preserve society’s goodness and justice is to prevent more damage such as in the case of the loss of lives of innocent people or the loss of sovereignty etc.

Result for the second objective finds that Theravad Buddhism does not support war, because the religion is separated from the state. However, it does not refuse the concept of Just War either. If judge straight forwardly according to Buddhist Ethics, it is found that war is wrong, because there is killing involved which is against Panatibat, the first rule of the Five Precept, right action or Kusolgammabot concerning the topic of not harming the physical body of other, and the Noble Eight fold Path in Samma Gammata. In any case it can be explained in another way that it is righteous to go to war from the viewpoint of intention and from the necessity of duty. The intention involved must not be evil and is done motivated by duty bound and not by personal anger.

For objective three, if synthesized from Just War Theory on the principles of religion ethics it can be concluded that there are 7 principles, as the following.

1. One party cannot start war in spite of receiving information that it will be attacked. It can only do so only if the aggression is really obvious.
2. If ordered by the superior to do any action which are against the rules of war based on Religion Ethics, the follower must perform duty according to the respect for ethical principles more than the commanding order.
3. One Party must have pure the intention to defend itself and avoid chasing after the enemy or for victory.
4. If there will be killing in war it must be to kill because of duty. To kill because of personal intension is forbidden.
5. One Party can only defend itself and to chase out the enemies. It cannot seize property, sovereignty or populations of the other side for one's own gain.
6. War duty is to be performed by the military and not by the general public, because the general public must not go to war for personal vengeance.
7. There must be announcement for the levels of wars including all measures involved for everybody concerned.

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความเมตตาเป็นอย่างดีจากอาจารย์ที่ปรึกษา พระมหากษณะ ตรุโณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. และดร.แสง นิลนามะ ที่ได้เสียสละเวลาในการชี้แนะข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมตรวจสอบความถูกต้องในการจัดทำ ทั้งด้านเนื้อหาและรูปแบบ

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณประธานกรรมการ พระศรีคัมภีร์ญาณ รองศาสตราจารย์ ดร. และกรรมการ ดร.ไข่มุก เหล่าพิพัฒนา ที่ได้สละเวลาในการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมถึงคณาจารย์ท่านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ในด้านปรัชญาให้กับผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ลุล่วงไปด้วยดี

นายสุรินทร์ ตุลย์วัฒนจิต

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘